

[Rahbæk Møller]

Jeg skal til slut anbefale, at man stemmer nej til ændringsforslag nr. 2 og 3 og ja til nr. 4.

Janne Normann (RV):

Jeg er da ked af at måtte skuffe fru Lissa Mathiasen og hr. Rahbæk Møller.

Jeg synes nok, at fru Lissa Mathiasen svinger sig lovlig højt op i sin forargelse over, at det radikale venstre ikke kan gå ind for offentlige repræsentanter i forsikringsselskabernes bestyrelser. Det er en naturlig følge af anden lovgivning, siger fru Lissa Mathiasen, men jeg kan nu ikke se, at det er en naturlig følge i dette tilfælde. Det, man skal se på, når man skal vurdere, om dette er gavnligt, er, om vi har brug for disse offentlige repræsentanter, og jeg må sige, at man overhovedet ikke har dokumenteret nytten af disse repræsentanter i forsikringsselskabernes bestyrelser. Arbejdet dér er glimrende reguleret i forvejen, der er en udmærket forbrugerindsigt og forbrugerindflydelse. Jeg synes altså ikke, at det burde skuffe, at det radikale venstre kun vil være med til at lovgive for et område, hvor der virkelig er brug for denne lovgivning.

Endelig må jeg, når fru Lissa Mathiasen henviser til tidligere lovgivning, sige, at de erfaringer, vi har fra banker og sparekasser med offentlige repræsentanter, vel ikke er så blændende, at de opfordrer til at styrte videre ad den vej.

Jeg kan anbefale at stemme for lovforslaget med de ændringsforslag, som er stillet af det radikale venstre, og dem, som vi har tiltrådt.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har som bekendt ikke nogen ideologisk baggrund sådan at forstå, at vi ikke på forhånd skal afgøre, om alting er bedst tjent med at være lagt ind under samfundets styring, eller om alting er bedst i private hænder. Det er også derfor, vi kræver en bedre argumentation for at gå med til at ændre nogle ting.

Vi føler ikke, at vi er stødt på en argumentation, der har kunnet overbevise os om, at man behøver en øget offentlig styring af forsikringsselskaberne. Derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget om øget offentlig repræsentation, men vil i øvrigt stemme, som det

fremgår af betænkningen, således som bl. a. det konservative folkeparti har oplyst.

Waldorff (VS):

Der er for en gangs skyld nogen i det høje regeringsparti, der har interesseret sig for, hvad vi mener i folketingets mindst ringe parti, og det må jeg jo hellere sige noget om.

Den bedste mulighed for at få indtryk af, hvordan de offentlige repræsentanter vil virke i forsikringsselskaberne, må være at se på, hvordan de har virket tilsvarende i bankerne. VS har ikke i 1974, eftersom vi ikke var i folketinget dengang, stemt for den oprindelige lov, som satte offentlige repræsentanter ind i bankerne. Ikke desto mindre er vi nok de eneste, som har interesseret os for, hvordan det faktisk fungerer, lige bortset fra fremskridtspartiet, der har gjort en del ud af det ud fra det traditionelle bengnaversynspunkt, men de har i øvrigt ikke fulgt sagen op.

Formålet med de offentlige repræsentanter er det samme i de to love, altså i lov om banker og sparekasser og i lov om forsikringsvirksomhed, nemlig at medvirke til, at generelle samfundsmæssige interesser holdes for øje i selskabernes virksomhed, som det formuleres. Varetagelse af generelle samfundsmæssige interesser må vel f. eks. være, at banklovgivning, forsikringslovgivning og skattelovgivning overholdes, at omfattende kapitaltransaktioner, som sætter arbejdspladser på spil, undgås eller bremses, og at der er indsigt med kapitalkoncentration og monopoldannelse.

Når ordningen nu også skal gælde forsikringsselskaber, så må de samfundsmæssige interesser vel også være sådan noget som overholdelse af forsikringsselskabsloven, herunder begrænsningerne i forsikringsselskabernes involvering i erhvervsvirksomhed, jfr. de 3 forsikringsselskabers overtagelse af aktiemajoriteten i B&W. Et andet eksempel, som har været meget diskuteret, er et arrangement, hvorved Topsikrings vicedirektør, Mogens Muff, stiller lånegaranti for Blæsbjerg Rederiet, som han selv har anpart i, og at han i øvrigt gør det uden om direktion og bestyrelse.

Derfor er det selvfølgelig vigtigt, når vi diskuterer de offentlige repræsentanter, at vide, hvilke rettigheder og hvilke forpligtelser